

кое-то си употрѣбилъ най голѣмъ трудъ, докарало ти е най малкъ-тѣ ползѣ.

10. Ты, наистинѣ, имашъ си волѣ-тѣ, разумъ-тъ и силы-ты; обаче Всевышній има тыя нѣчта подъ власть-тѣ си, чрѣзъ коѣ-то управлява чловѣцы-ты и благославя или извръща дѣла-та имъ.

11. Искашъ ли прочее да станешъ творецъ на добръ-тѣ си сѣдѣнѣ? не ся грыжи за слѣдствія-та на дѣла-та си, нѣ за тѣхнѣ-тѣ благодѣ и справедливостъ.

12. Воля-та къмъ съвършенно-то благо е на твоя-та власть, а най съвършенно-то благо иди отъ Небо-то.

ГЛАВА ТРЕТЯ.

За ревностъ-шѣ къмъ съвършенство-шо.

1. Смертнѣй не участвува отъ съвършенство-то, обаче она, кой-то мысли че го е достигнѣлъ, той много ся отдалечява отъ него. Само она го приближава, кой-то непрестанно дѣйствува къмъ по добро-то.

2. Развитіе-то на наши-ты силы къмъ единъ по высокъ край е наше назначеніе; грыжя-та срѣдство-то и самовластіе-то сѣ най голѣма нашѣ полза.

3. Подвигъ е наше величіе, а добродѣтель, която ся касае само за настоящее-то или бѣдѣще-то благополучіе, е слѣпо своеползіе.

4. Заплата-та на благодѣ-тѣ е, чловѣкъ да е добръ и ни единъ Богъ не може да ти даде по голѣмѣ заплатѣ, освѣнъ разумъ, къмъ исполненіе на наши-ты длѣжности.